

התובעות:

1. ענת הופמן ת.ז. 052163037

2. תמר גוטליב ת.ז. 041248352

שתיכן ע"י ב"כ אורלי ארז-לחובסקי מ.ר. 20263
 ו/או אורי נרוב מ.ר. 57397 ו/או מיטל ארבל מ.ר.
 80529 ו/או מירי נחמיאס יסף מ.ר. 62108
 מהמרכז הרפורמי לדת ומדינה
 מרח' דוד המלך 13 ירושלים
 טל: 02-6203323 פקס: 02-6256260
 דוא"ל 0544-305951 דוא"ל ori@irac.org

נגד

הנתבעים:

1. הרב שמואל רבינוביץ - הרב הממונה על הכותל המערבי

2. הקרן למורשת הכותל המערבי ע.ר. 580137594
 מרחוב העומר 2
 ירושלים 9751735
 טל. *5958 פקס 02-6667000
 דוא"ל: contact@thekotel.org

סוג התביעה ונושאה: תיק אזרחי בסדר דין רגילהסעד: פיצוי כספיסכום התביעה: 133,938 ₪סכום אגרה: 3,349 ₪ (בהתאם לפרט 1 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007)הזמנה לדין:

הואיל וענת הופמן ותמר גוטליב הגישו למחוז שיפוט זה כתב תביעה נגדכם, המצורף בזאת, אתם מוזמנים להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לכם הזמנה זו.

לתשומת ליבכם, אם לא תגישו כתב הגנה לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 תהיה לתובעות הזכות לקבל פסק דין שלא בפניכם.

אורי נרוב, עו"ד
 מ.ר. 57397

אורלי ארז לחובסקי, עו"ד
 מ.ר. 20263

כתב תביעה

תמצית הטענות

בעלי הדין

1. התובעת 1, הגב' ענת הופמן, מכהנת כיו"ר ארגון נשות הכותל, הכולל קבוצה של נשים מכל הזרמים ביהדות - אורתודוקסיות, רפורמיות, קונסרבטיביות ובלתי מזדהות, הנאבקות מאז דצמבר 1988 על הזכות לקרוא בתורה, להתפלל בקול רם כקבוצה, להתעטף בטלית ולהניח תפילין בכל ראש חודש עברי בעזרת הנשים בכותל המערבי. גב' הופמן נוהגת להגיע לכותל מדי ראש חודש, מזה למעלה מ-30 שנים, יחד עם נשים נוספות מקרב נשות הכותל, על מנת להתפלל כמנהגן בעזרת הנשים שבכותל.
2. התובעת 2, הגב' תמר גוטליב, מכהנת כסגנית יו"ר ארגון נשות הכותל, ונוהגת להגיע לכותל מדי ראש חודש, מזה כ-13 שנים, יחד עם נשים נוספות מקרב נשות הכותל, על מנת להתפלל כמנהגן בעזרת הנשים שבכותל.
3. התבע 1, הרב שמואל רבינוביץ', מכחן כממונה על הכותל המערבי. הרב רבינוביץ' משמש גם כיו"ר הקרן למורשת הכותל המערבי - הנתבעת 2, ובהתאם לתקנות השמירה על מקומות קדושים ליהודים תשמ"א-1981 (להלן: "תקנות המקומות הקדושים") בסמכותו ליתן הוראות להבטחת קיומם היעיל של האיסורים הקבועים בתקנה 2 לתקנות.
4. הנתבעת 2, הקרן למורשת הכותל המערבי, הינה הגוף האחראי על ניהול ואחזקת הכותל המערבי ואתריו מטעם משרד ראש הממשלה. הנתבעת 2 מעסיקה את המאבטחים המוצבים בכניסה לכותל.

הסעד המבוקש

5. בגין נזקיהן הלא ממוניים של התובעות ולאור הוראות סעיף 5(ב) לחוק איסור הפליה לפיו רשאי בית המשפט לפסוק פיצוי של עד סך העומד כיום על 66,969 ש"ח, אף ללא הוכחת נזק, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים לשלם לכל אחת מהתובעות פיצוי בסך 66,969 ₪ (ובסה"כ 133,938 ₪) וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוס עילת התביעה

6. פסיקת בתי המשפט הכירה בזכותן של נשות הכותל להתפלל בכותל כמנהגן. נשות הכותל נוהגות כאמור לקרוא בתורה מדי ראש חודש בעזרת הנשים בכותל. הנתבעים עושים כל שלאל ידם כדי למנוע מהן לממש את זכותן החוקית, בין היתר על ידי איסור שימוש של נשים בספרי התורה המצויים בכותל מחד ובאמצעות התקנת נוהל בלתי חוקתי האוסר על הכנסת ספרי תורה לרחבת הכותל מאידך. המאבטחים המוצבים בכניסה לכותל מבצעים מדי חודש בדיקות פולשניות ובלתי חוקיות על מנת לאתר ספרי תורה ולמנוע את הכנסתם לכותל, בימים בהם מקיימות נשות הכותל תפילות ראש חודש.
7. יצוין כי בית המשפט העליון קבע שיש למנוע חיפושים על נשות הכותל מעבר לבדיקה הבטחונית הרגילה הנערכת לכל באי הכותל אך הנתבעים שבים ומפרים הנחייה זו.
8. תביעה זו עוסקת בבדיקת בלתי חוקי שכוזה שהתקיים בראש חודש כסלו, 17.11.2020, במסגרתו נדרשו התובעות לעבור בידוק גופני משפיל כדי להיכנס לכותל ולממש את זכותן להתפלל במקום כמנהגן. התובעת 1 עבר בידוק במגנומטר וחפציה נבדקו ולא נמצא כל ממצא מחשיד. בנסיבות אלה, סירבה

התובעת 1 לעבור בידוק גופני ועל כן כניסתה לכותל נמנעה. התובעת 2 עברה בידוק גופני ונכנסה לכותל.

9. התנהלותם של הנתבעים כלפי התובעות מהווה אפליה במתן כניסה למקום ציבורי על רקע השקפה, השתייכות דתית ומין, המנוגדת לחוק איסור אפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ומקומות ציבוריים, תשס"א – 2000 (להלן: "חוק איסור הפליה"), מהווה הפרה של חוק השמירה על המקומות הקדושים, תשכ"ז – 1967 (להלן: "חוק המקומות הקדושים") וכן הפרה של הוראות חוק סמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, תשס"ה-2005 (להלן: "חוק הסמכויות") ומשכך מהווה עוולה של הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנוזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנוזיקין"), והעולה גם כדי עוולת הרשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנוזיקין.
10. הנתבעים פעלו באופן בלתי חוקי, בידועין ובכוונת מכוון, ובניגוד מוחלט להוראות הפסיקה לפיו הבידוק שייערך לנשות הכותל לא יהא מעבר לבדיקה ביטחונית רגילה, והכל באופן בלתי חוקי שלא לצרכים ביטחוניים אלא רק כדי לנסות ולמנוע הכנסת ספר תורה לרחבת הכותל המערבי ותפילה של נשות הכותל ברחבת הכותל כמנהגן ובהתאם לזכותן כפי שהוכרה זה מכבר בדין. התנהלות פוגענית ומפלה זו של הנתבעים גרמה לתובעות לתחושות קשות של עלבון, ביזוי והשפלה, עוגמת נפש וצער.

הסמכות לדון בתביעה נתונה לבית משפט נכבד זה

11. סכום התביעה במקרה דנן אינו עולה על 2,500,000 ש"ח ביום הגשת התובענה. משכך, בהתאם להוראת סעיף 51(א)(2) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, הסמכות העניינית נתונה לבית משפט זה.
12. בית משפט זה מצוי במחוז השיפוט של מקום עסקם של הנתבעים. כמו כן, המעשה בגינו מוגשת תביעה זו התרחש בירושלים. משכך, בהתאם להוראות תקנה 7(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ח-2018, הסמכות המקומית לדון בתביעה זו נתונה לבית משפט זה.

פירוט הטענות

רקע עובדתי

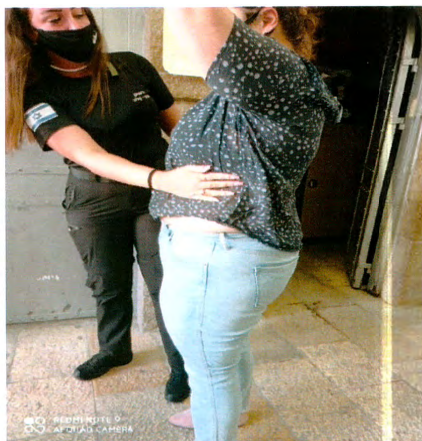
13. מאבקן של נשות הכותל להתפלל כמנהגן ברחבת הכותל המערבי החל בחודש דצמבר 1988 כאשר בעיצומו של כנס נשים יהודיות מישראל ומהתפוצות, התקיימה בכותל תפילתן הראשונה של נשים אשר ביקשו להתפלל במניין, תוך אמירת "דברים שבקדושה". תפילה זו לוותה בהתנגדות אלימה מצד מתפללים באתר הכותל. אירוע זה הוביל להקמת ארגון "נשות הכותל".
14. בחודש מרץ 1989, לאחר שבמהלך תפילת תענית אסתר שערכו הנשים, התפתחו באתר הכותל מהומות אלימות, הוגשה עתירה לבג"ץ בדרישה לאפשר לנשות הכותל להתפלל באתר כדרך, כשהן עטופות בטלית ולקרוא בתורה (בג"ץ 257/89 הופמן נ' הממונה על הכותל המערבי).
15. בעקבות הגשת העתירה, תיקן שר הדתות דאז בחודש דצמבר 1989 את תקנות המקומות הקדושים והוסיף את תקנה 2(א1), שלפיה בתחומי המקומות הקדושים אסורה "עריכת טכס דתי שלא על פי מנהג המקום, הפוגע ברגשות ציבור המתפללים כלפי המקום".
16. בפסה"ד שניתן בעתירה צוין שאין הכרח לפרש את המונח "מנהג המקום" לפי ההלכה האורתודוקסית, וכי באופן עקרוני עומדת לעותרות הזכות להתפלל כמנהגן במקום.
17. בפסה"ד שניתן בעתירה נוספת לבג"ץ שהגישו נשות הכותל במאי 1995 (בג"ץ 3358/95 הופמן נ' מנכ"ל משרד ראש הממשלה) נקבע, כי כבר בבג"ץ 257/89 הכיר בית המשפט בזכותן של נשות הכותל להתפלל כמנהגן ברחבת הכותל ומשכך הורה בית המשפט לממשלה לקבוע את ההסדרים ואת התנאים המתאימים שבגדרם תוכלנה העותרות לממש את זכותן לתפילה כמנהגן ברחבת הכותל.
18. על פסק דין זה הגישה המדינה בקשה לדיון נוסף, בקשתה התקבלה ובאפריל 2003 ניתן פסק הדין בדיון הנוסף (דנג"ץ 4128/00 מנכ"ל משרד ראש הממשלה נ' הופמן, פי"ד נז(3) 289). שופטי הרוב קבעו, כי לנשות הכותל עומדת זכות להתפלל ליד הכותל כדרך, ואולם, אין מדובר בזכות מוחלטת אלא בזכות שיש לאזן אל מול הפגיעה שחשים שומרי מצוות אחרים נוכח אורח תפילתן. על-מנת לנסות ולהשיג איזון כאמור, קבע בית המשפט כי על הממשלה להכשיר את מתחם "קשת רובינסון" לשמש כאתר תפילה מסודר עבור נשות הכותל. עוד נקבע כי אם לא יוכשר האתר בתוך 12 חודשים, יהיה על הממשלה לקבוע הסדרים ותנאים שיאפשרו לנשות הכותל לממש את זכותן להתפלל כמנהגן ברחבת הכותל הקיימת. 4 שופטי המיעוט סברו כי דין העתירה לדיון נוסף להידחות שכן לשיטתם, ל"נשות הכותל" עומדת זכות להתפלל כמנהגן ברחבת הכותל הקיימת.
19. קשת רובינסון לא הוכשרה כראוי עד עצם היום הזה, ונשות הכותל המשיכו במהלך השנים לעמוד על זכותן להתפלל בראשי חודש ברחבת הכותל המערבי כמנהגן: בקול רם, עטופות בטלית ובתפילין וקוראות בספר תורה.
20. בשנת 2010 קבע הנתבע 1 את "נוהל הכנסת ספרי תורה לרחבת הכותל המערבי" (להלן: "הנוהל") לפיו אין להכניס ספר תורה לרחבת הכותל אלא אם ניתן לכך אישור מאת הנתבע 1 שיינתן בכפוף לקיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת. יודגש כי ברחבת הכותל מצויים כמאה ספרי תורה אך אלה עומדים לשימוש קהל המתפללים הגברים בלבד ולא עומדים לשימושן של נשים. יצוין כי לטעמן של נשות הכותל, נוהל זה הותקן בחוסר סמכות והוא עומד בניגוד לחוק השמירה על המקומות הקדושים, תשכ"ז-1967 ולחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.
21. בשנת 2013 נעצרו מספר מתפללות מנשות הכותל אשר בזמן היותן בעזרת הנשים, התעטפו בטלית וקראו מספר תורה בקול רם, בטענה כי התנהגו במקום ציבורי באופן העלול להביא להפרת השלום, הפרו הוראה חוקית וביצעו מעשה אסור בתחום המקומות הקדושים. בית משפט השלום הורה על

- שחרורן וסרב להתנות את השחרור בערובה. ערר שהוגש לבית המשפט המחוזי על ידי המדינה נדחה בפסק דינו של השופט סובל (עמ"י 13-04-23834 מדינת ישראל נ' ראס) שקבע כך:
- א. **נשות הכותל שהתעטפו בטלית וקראו מספר תורה לא הפרו את פסיקת בית המשפט העליון בדג"ץ הופמן, שכן פסק הדין לא הכיל צו האוסר על נשות הכותל תפילה ברחבת הכותל כמנהגן.**
- ב. **לא נעשתה עבירה של מעשה אסור בתחומי המקומות הקדושים שכן לא נערך טקס דתי שלא על פי מנהג המקום הפוגע ברגשות המתפללים. זאת משום שהגישה הפרשנית שהתקבלה בבית המשפט העליון לביטוי "מנהג המקום" היא גישה פלורליסטית-חילונית-לאומית.**
22. ודוק: פסק הדין האמור ניתן בשנת 2013, 3 שנים לאחר קביעתו של הנוהל. ברי אפוא כי קריאה מספר תורה על ידי נשות הכותל במסגרת תפילתן הינה חלק ממנהג המקום כיום בדיוק כפי שהייתה בשנת 2013 וכי אין כל עילה בדין למנוע הכנסת ספר תורה על ידן לרחבת הכותל.
23. בשנת 2015 הוגשה עתירה כנגד הנוהל האמור (בג"ץ 8124/15 מגנוס נ' הממונה על הכותל המערבי (להלן: "בג"ץ מגנוס"), עתירה הנידונה יחד עם עתירות נוספות בעניין הכותל ועודנה תלויה ועומדת בפני בית המשפט העליון.
24. במסגרת עתירה זו, החליט ביום 11.1.17 כב' השופט רובינשטיין (במסגרת החלטה על הוצאת צו על תנאי בעתירה) כי "**באחריות הרב הממונה על הכותל למנוע חיפושים על הנשים העותרות ודומותיהן מעבר לבדיקה הביטחונית הרגילה לכל באי הכותל**". המדינה הגישה בקשה להבהרת ההחלטה האמורה ובהחלטה נוספת בתיק זה מיום 7.3.17, צוין: "**החלטתנו מדברת בעדה. יש להתנהג עם העותרות כמו עם כל הבאים לכותל, ללא גריעה או תוספת בכל הקשר.**"
25. דא עקא, כי חרף החלטות אלה, נשים המשתייכות לנשות הכותל נתונות מדי ראש חודש לבדיקה מדוקדקת ומוגברת מצד מאבטחי הנתבעת 2 המוצבים בכניסה לרחבת הכותל המערבי, בדיקה החורגת באופן מובהק מגדרי הבדיקה הביטחונית הרגילה שעוברים יתר באי הכותל, וזאת בניסיון לאתר בתיקהן או על גופן ספר תורה ולמנוע מהן מלקרוא בו במסגרת תפילת ראש חודש.

פרטי האירוע נשוא התביעה

26. ביום 17.11.2020 בשעה 6:40 לערך הגיעו התובעות יחד עם נשים נוספות מקרב נשות הכותל, כמנהגן מדי ראש חודש, לכותל המערבי, על מנת לקיים את תפילת ראש חודש כסלו.
27. עם הגיען לשערי הכניסה לרחבת הכותל המערבי, נדרשו התובעות ויתר נשות הכותל על ידי מאבטחי הנתבעת 2 המוצבים במקום, לעבור בדיקה ביטחונית מדוקדקת וקפדנית, החורגת באופן ברור מגדרי הבדיקה הביטחונית הרגילה שנדרשים באי הכותל לעבור טרם כניסתם לרחבת הכותל. כך, בנוסף לבדיקה הרגילה הנערכת בכניסה לכותל – הכוללת מעבר במגנומטר ובדיקת כבודה במכונת שיקוף - המאבטחים פתחו את התיקים של נשות הכותל ותכולתם נבדקה באופן מדוקדק, והן נדרשו לעמוד כשידיהן מונפות לצדדים ומאבטחת ממששת את גופן (מעל הבגדים).
28. התובעת 2 נבדקה באמצעות מעבר דרך שער מגנומטר, תיקה הועבר במכונת שיקוף ותכולתו נבדקה באופן ידני ומדוקדק על ידי מאבטחת. על אף שלא נמצא כל ממצא מחשיד בבדיקות שעברה, נדרשה התובעת 2 לעבור גם חיפוש גופני כתנאי לכניסתה לרחבת הכותל המערבי. במסגרת החיפוש הגופני התבקשה התובעת 2 לפתוח את מעילה ולפשוט את זרועותיה לצדדים בזמן שהמאבטחת ממששת את גופה מעל לבגדיה. רק משהסתיים החיפוש הגופני אושרה כניסת התובעת 2 לרחבת הכותל. יצוין כי

אין זו הפעם הראשונה בה התובעת 2 נדרשת לעבור בידוק גופני כתנאי לכניסה לכותל בעת תפילות ראש חודש של נשות הכותל. ראו, למשל תמונה של בידוק שבוצע ביום 22.7.20, כאשר הגיעה התובעת 2 לתפילת ראש חודש אב בכותל:

29. התובעת 1 נדרשה על ידי המאבטחים בכניסה לכותל לעבור שלוש פעמים (!!!) דרך שער המגנומטר, תיקה הועבר במכונת השיקוף, ואף תכולתו נבדקה באופן ידני על ידי מאבטחת. התובעת 1 שיתפה פעולה עם בדיקות אלה, שלא העלו כל ממצא מחשיד. על אף שלא נמצא כל ממצא מחשיד בבדיקות שעברה, נדרשה התובעת 1 לעבור גם חיפוש גופני כתנאי לכניסתה לרחבת הכותל המערבי.
30. יצוין, כי התובעת 1 לא לבשה בעת האירוע מעיל או סוודר כבד אשר עלולים היו לעורר חשד כי מוצנע בהם דבר העלול להוות סכנה ביטחונית ומשכך מקימים יסוד לדרישה לעבור בדיקה גופנית, אלא לבשה חולצה דקה והתעטפה בטלית.
31. התובעת 1 ציינה בפני המאבטחים כי ע"פ פסיקת בית המשפט (בבג"ץ מגנוס) נאסר על המאבטחים לערוך חיפוש על נשות הכותל מעבר לבדיקה הביטחונית הרגילה הנערכת לכל באי הכותל - בדיקה הכוללת כאמור מעבר במגנומטר ובדיקת כבודה במכונת שיקוף אך אינה כוללת בידוק גופני, ומשכך סירבה לעבור חיפוש גופני.
32. בקשותיה של התובעת 1 כי יאפשרו לה להיכנס לרחבת הכותל על בסיס כלל הבדיקות הביטחוניות שעברה ושכאמור לא העלו כל ממצא מחשיד, עלו בתוהו, ומאבטחי התובעת סירבו להתיר לה להיכנס בלא לעבור בידוק גופני. התובעת סרבה לעבור בידוק גופני בלתי חוקי ומשפיל זה.
33. משכך, נאלצה התובעת 1 לסוב על עקביה ולשוב לביתה מבלי לקחת חלק בתפילת ראש חודש כסלו של נשות הכותל, תוך שזכויותיה לחופש דת ופולחן, לגישה למקומות הקודשים, לאוטונומיה, לכבוד האדם ולשוויון הופרו ברגל גסה. התובעת חשה תחושות קשות של ביזוי, השפלה, צער ועוגמת נפש.
34. ביום 22.11.20 פנו נשות הכותל באמצעות בא כוחן אל הנתבע 1 במכתב, בו הלינו על התנהלות מאבטחי הנתבעת 2, ועמדו על כך שהיא עולה כדי הפליה פסולה המנוגדת לחוק איסור הפליה, מהווה הפרה של הוראות חוק הסמכויות ומשכך מהווה עוולה של הפרת חובה חקוקה והיא אף עולה כדי רשלנות. בהתאם להוראות סעיף 5(ב) לחוק איסור הפליה, נדרש הנתבע 1 לפצות את התובעת בסך של 50,000 ₪ וכן להבהיר למאבטחי הנתבעת 2 כי הם נעדרי סמכות לבצע חיפוש בכלי הנכנסות לכותל המערבי ו/או על גופן כדי לאתר ספרי תורה. עד כה, טרם התקבל כל מענה מטעם הנתבע 1 למכתב זה. [א] המכתב מיום 22.11.20, מצ"ב **כנספח א'**.

35. יצוין כי בראש חודש טבת, שחל ביום 16.12.20, הגיעו נשות הכותל כדי לקיים את תפילת ראש חודש בכותל. התובעת 2 וגב' יוכי רפפורט זירלר - מנכ"לית ארגון "נשות הכותל", נתבקשו על ידי המאבטחים לעבור בידוק גופני כתנאי לכניסתן לרחבת הכותל אולם האחראי על המאבטחים מטעם הקרן למורשת הכותל ציין בפני המאבטחים כי אין עילה לקיים בידוק זה ולבסוף הן לא נדרשו לעבור את הבידוק. אין זאת אלא שאף הנתבעים מבינים כי פעלו שלא כדין בראש חודש כסלו בעת שהתנו את כניסת התובעת למקום בעריכת בידוק גופני וסרבו לאפשר לה להיכנס למקום ללא שתעבור בידוק בלתי חוקי זה.

עילות התביעה

הפרת הוראות חוק אסור הפליה

36. סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה קובע כי "מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת... דת או קבוצה דתית... מין... השקפה..." [ההדגשות הוספו].
37. על פי הוראות סעיף 2 לחוק "מקום ציבורי" מוגדר כ"כל מקום המיועד לשימוש הציבורי...". הכותל המערבי, לרבות שערי הכניסה אליו, מהווה מקום ציבורי כהגדרתו בחוק.
38. על הנתבעים, כמי שמפעילים מקום ציבורי ומספקים בו שירות, חל איסור על הפליה מחמת מין, השקפה, דת או קבוצה דתית, במתן כניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום ציבורי. במקרה זה, הפליית התובעות ע"י הנתבעים מתקיימת הן על רקע דת, קבוצה דתית והשקפה והן על רקע מין:
- א. דת, קבוצה דתית והשקפה - התובעות חויבו לעבור בדיקה מוגברת וחריגה ביחס לבדיקות הביטחוניות הרגילות הנערכות בכניסות לכותל המערבי בימים שאינם ראשי חודשים - קרי, ימים בהם נשות הכותל אינן מגיעות לרחבת הכותל לקיים תפילת ראש חודש כמנהגן. הואיל והנתבעים החילו בדיקות מוגברות אלה רק בימים בהם מגיעות התובעות וחברותיהן ולא בימים אחרים בהם מגיעים מבקרים אחרים לכותל, התובעות הופלו על רקע דת, השתייכות לקבוצה דתית והשקפה דתית.
- ב. מין - התובעות, כמו יתר הנשים שהגיעו בבוקר יום 17.11.2020 לכניסה לכותל המערבי, חויבו, כתנאי לכניסתן לרחבת הכותל, לעבור בדיקה מוגברת וחריגה במסגרתה נדרשו לעבור, בנוסף לבדיקה במגנומטר ובדיקת כבודה במכונת שיקוף, גם בידוק גופני - לעמוד כשידיהן מונפות לצדדים בשעה שמאבטחת ממששת את גופן (מעל הבגדים) לאורכו ולרוחבו. והכל בשעה, שבאותה העת ממש, גברים שביקשו להיכנס לרחבת הכותל כלל לא נדרשו לעבור בידוק גופני מוגבר כאמור כתנאי לכניסתם לרחבת כותל. משכך, התובעות הופלו אף על רקע מין.
39. זאת ועוד, הפלייתן הבלתי חוקית של התובעות מתקיימת אף לנוכח הוראות סעיף 3(ג) לחוק איסור הפליה הקובע כי "לעניין סעיף זה, רואים כהפליה גם קביעת תנאים שלא ממין העניין". הצבת דרישה לעבור בדיקה מוגברת ומפלה ללא כל צידוק בטחוני הכוללת חיפוש גופני והחורגת בבירור מהבדיקות הרגילות שעוברים כלל באי הכותל, כתנאי להיכנס לכותל, כאשר כל מטרתה לאתר ספר תורה בכליהן של התובעות ו/או על גופן, והכל חרף הוראת בית המשפט העליון בבג"ץ מגנוס כי יש להימנע מלבצע על נשים מקרב נשות הכותל חיפוש מעבר לבדיקה הביטחונית הרגילה הנערכת לכל באי הכותל - עולה כדי קביעת תנאי שלא ממין העניין וכדי הפליה בלתי חוקית.
40. בענייננו מתקיימות החזקות הקבועות בסעיפים 6(2), 6(3) ו-6(4) לחוק איסור הפליה:

- התקיימות החזקה הקבועה בסעיף 6(2) - מאבטחי הנתבעת 2 מנעו מהתובעת 1 כניסה לרחבת הכותל המערבי, על רקע מינה, השתייכותה לקבוצה דתית והשקפתה הדתית, לאחר שהבדיקה הביטחונית המלאה שעברה לא הניבה כל ממצא מחשיד. מאבטחי הנתבעת 2 לא מנעו כניסה לרחבת הכותל, באותן נסיבות, מגברים - שכן במועד האירוע הם כלל לא נדרשו לעבור בכניסה לכותל בידוק גופני בנוסף לבדיקה הביטחונית הרגילה. כן, מאבטחי הנתבעת 2 לא מנעו כניסה, באותן נסיבות, מנשים וגברים בעלי השקפה דתית שונה מהתובעת 1 אשר ביקשו להיכנס לרחבת הכותל בימים שאינם ראשי חודשים בהם כלל לא נערכות באופן גורף בדיקות גופניות בנוסף לבדיקה הביטחונית הרגילה.
- התקיימות החזקה הקבועה בסעיף 6(3) - הנתבעים התנו את כניסת התובעות לרחבת הכותל המערבי בקיום תנאי של בידוק מוגבר חריג ומפלה בכניסה לכותל הכולל חיפוש גופני, בשעה שתנאי זה לא נדרש הן מגברים שנכנסו באותו זמן לרחבת הכותל והן מגברים ונשים שביקשו להיכנס לרחבת הכותל בימים שאינם ראשי חודשים, קרי ימים בהם לא מגיעות נשות הכותל לרחבת הכותל.
- התקיימות החזקה הקבועה בסעיף 6(4) - מאבטחי הנתבעת 2 עיכבו את התובעות בכניסה לרחבת הכותל, על רקע מינן, השתייכותן לקבוצה דתית והשקפתן הדתית, עת דרשו מהן לעבור בידוק גופני משפיל ומפלה כתנאי לכניסתן לרחבת הכותל, ולא עיכבו, באותן נסיבות, במועד האירוע - גברים שכלל לא נדרשו לעבור בידוק גופני כתנאי לכניסה לכותל, ובימים שאינם ראשי חודשים ובהם לא נוהגות נשות הכותל להגיע לרחבת הכותל כדי להתפלל במקום בצוותא כמנהגן לרבות באמצעות קריאה בספר תורה - גברים ונשים אשר נדרשים לעבור בכניסה לכותל בבדיקה ביטחונית רגילה ולא נדרשים באופן גורף לעבור אף בידוק גופני כתנאי לכניסה לרחבת הכותל.
41. **בנסיבות אלה, חזקה על הנתבעים כי הם פעלו בניגוד להוראות חוק איסור הפליה.**

הפרת חובה חקוקה

42. במקרה זה התקיימה העוולה של הפרת חובה חקוקה וזאת לנוכח שני דברי חקיקה: חוק המקומות הקדושים וחוק הסמכויות.
- חוק השמירה על המקומות הקדושים
43. חוק המקומות הקדושים קובע בסעיף 1: "המקומות הקדושים יהיו שמורים מפני חילול וכל פגיעה אחרת ומפני כל דבר העלול לגרוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקודשים להם או ברגשותיהם כלפי אותם המקומות."
44. סעיף 2(ב) לחוק המקומות הקדושים קובע כי מעשה העלול לפגוע בחופש הגישה של בני הדתות אל המקומות המקודשים להם מבצע עבירה שעונשה 5 שנות מאסר.
45. תקנות המקומות הקדושים מגדירות את הכותל המערבי כמקום קדוש.
46. בפסיקה נקבע כי החוק משקף "הכרה בחופש הגישה של בני הדתות השונות אל המקומות המקודשים להם, כזכות הראויה להגנה" וזאת כנגזרת של חופש הפולחן שהוגדר כזכות בעלת מעמד חוקתי" (ת"פ 12664-10-15 מ"י נ' עבידיה). עוד נפסק שם כי המחוקק "ביקש לאפשר לבני הדתות לבקר במקום הקדוש על מנת לממש את חירות הפולחן שלהם. מימושה המהותי אינו מתמצה בהנחת כף הרגל בשטח המקום הקדוש, ומצריך גישה חופשית, פנויה מהפרעות שנועדו לסכל את מימושה של החירות האמורה."
47. חמישה הם יסודותיה של עוולת הפרת חובה חקוקה: חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; החיקוק נועד לטובתו או להגנתו של הניזוק; המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; ההפרה גרמה לניזוק נזק; הנזק שנגרם הוא מסוג הנזק שאליו נתכוון החיקוק.

48. במקרה זה מתקיימים כל יסודותיה של העוולה :

- הנתבעים, כמי שאחראים על הפעלת המקום הקדוש ביותר לעם היהודי – הכותל המערבי – מחויבים מכוח החוק לאפשר גישה לכותל לכל ובכלל זאת לתובעות.
- החוק נועד להבטיח את חופש הדת והפולחן ובכלל זה את היכולת לשטוח תפילה במקום קדוש כמו הכותל המערבי.
- הנתבעים הפרו את החובה המוטלת עליהם כאשר התנו את כניסת התובעת 2 לרחבת הכותל בתנאי משפיל מפלה ובלתי חוקי של בידוק גופני ומנעו מהתובעת 1 להיכנס לרחבת הכותל משביקשה להימנע מהבידוק המשפיל המפלה והבלתי חוקי.
- התנהלות זו מצד הנתבעים הציבה בפני התובעות שתי ברירות – להסכים לבידוק המשפיל כפי שארע במקרה של התובעת 2, או להימנע מהבידוק הגופני המשפיל ומקבלת אישור כניסה לרחבת הכותל, כפי שארע במקרה של התובעת 1. שתי הברירות כרוכות בפגיעה קשה בזכויות התובעות לכבוד, לשוויון ולחופש דת.
- הנזק שנגרם לתובעות הוא הנזק שהחוק ביקש למנוע – מתן גישה למקומות הקדושים והימנעות מהטלת מגבלות על גישה זו.

חוק הסמכויות

49. חוק הסמכויות הוא החוק הקובע את סמכויותיהם של שוטר, חייל מוסמך ומאבטח, לדרוש מאדם להזדהות ולערוך חיפוש בגופו או בכליו.
50. סעיף 1 לחוק הסמכויות מגדיר את עיקרון העל החולש על שימוש בכלל הסמכויות הקבועות בחוק: "שימוש בסמכויות לפי חוק זה, יהא לשם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, וזאת במקום ובדרך שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיותו וזכויותיו".
51. סעיף 3 לחוק הסמכויות מסמך מאבטח לערוך חיפוש בלא צו, כדלהלן: "א) לשם שמירה על ביטחון הציבור רשאי שוטר, חייל מוסמך או מאבטח, לערוך חיפוש בלא צו של שופט כמפורט להלן:
- (1) על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטען, בטובין אחרים – בעת כניסה... למקום מגודר;
- (ב) היה לשוטר, לחייל מוסמך או למאבטח חשד סביר שאדם נושא עמו שלא כדין נשק, או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק... רשאי הוא לערוך חיפוש על גופו של האדם או בכלי התחבורה."
52. אין חולק על כך שבדיקה ביטחונית לבאי הכותל בנקודות הבדיקה שבכניסות לרחבת הכותל הינה פעולה שאינה חורגת מסמכויות מאבטחי הנתבעת 2 המוצבים במקום, ובלבד שבדיקה ביטחונית כאמור נערכת בהתאם להוראות סעיפים 1 ו-3(א) לחוק הסמכויות, קרי, במטרה לשמור על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות.
53. דא עקא, כי הבדיקה הביטחונית החריגה שנדרשו התובעות לעבור בבוקר יום 17.11.2020 - ראש חודש כסלו בכניסה לרחבת הכותל המערבי, לא נועדה לשמור על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות כלל ועיקר, אלא שהיא נועדה לאיתור ספר תורה על גופן ו/או בכליהן של התובעות ומניעת הכנסתן לרחבת הכותל. זאת לנוכח העובדות שלהלן:
- דרישה לעבור בידוק מוגבר הוצבה רק ביום בו מגיעות נשות הכותל להתפלל ולא בימים אחרים.
 - מקרב כלל באי הכותל במועד האירוע, הוצבה דרישה גורפת לעבור חיפוש מוגבר כתנאי לכניסה לרחבת הכותל בפני נשים ולא בפני גברים.

- על אף שהבדיקה הביטחונית המלאה שעברו התובעות - שכאמור כללה מעבר במגנומטר ובדיקת תיקייהן הן במכונת שיקוף והן ידנית - לא העלתה כל ממצא מחשיד, התובעות נדרשו לעבור בנוסף, כתנאי לכניסתן לכותל, חיפוש גופני ומהתובעת 1 אף נמנעה כניסה לרחבת הכותל.
54. יצוין כי הנתבעים אינם מסתירים כלל את כוונתם לפיה החיפוש הגופני נועד לאתר ספרי תורה ולא למטרה ביטחונית, ראו למשל ידיעה זו מאוקטובר 2019: <https://www.kolhair.co.il/jerusalem-news/111504/> [ב] העתק מהידיעה מצ"ב כנספח ב'.
55. כל אלה יש בהם כדי להעיד בצורה ברורה כי **החיפוש הגופני שהתובעות נדרשו לעבור נועד אך ורק על מנת למנוע מהן להכניס ספר תורה לרחבת הכותל ולקרוא בו במסגרת תפילת ראש חודש כחלק ממנימוש זכותן החוקית להתפלל בכותל כמנהגן**. זו הסיבה לכך שרק נשים נדרשו לעבור חיפוש גופני בכניסה לכותל במועד האירוע, ולא גברים, ולכך שהחיפוש הגופני נדרש כתנאי להיכנס לכותל רק בימים בהם חלים ראשי חודשים ובהם נוהגות נשות הכותל להגיע למקום כדי להתפלל בצוותא כמנהגן לרבות תוך קריאה בספר תורה, ולא בימים שאינם ראשי חודשים.
56. ברי אפוא, כי החיפוש הגופני שנדרשו התובעות לעבור בבוקר יום 17.11.2020 כתנאי לכניסתן לרחבת הכותל, מהווה חריגה ברורה וגסה מהסמכויות שהוקנו למאבטחי הנתבעת 2 בחוק הסמכויות שכן החוק כאמור מתיר עריכת חיפוש רק לצרכים ביטחוניים.
57. לפי סעיף 5(א) לחוק הסמכויות, במידה שאדם מסרב לחיפוש לפי הוראות החוק, רשאי מאבטח למנוע כניסתו למקום הציבורי. ואולם כאמור, במקרה זה, החיפוש כלל לא נערך לפי הוראות החוק ומכאן שלא הייתה כל סמכות למנוע את כניסת התובעת 1 שעברה בידוק בטחוני – לכותל.
- בית המשפט העליון עמד לאחרונה על כך שחוק הסמכויות מגביל את סמכותם של מאבטחים לחפש בכליהם של אזרחים בהקשר של איסור הכנסת חמץ לבתי החולים במהלך חג הפסח ובבדיקות הביטחוניות שערכו מאבטחים בכניסה לבתי חולים בניסיון לאתר חמץ (בג"ץ 1550/18 עמותת הפורום החילוני נ' שר הבריאות). בפסק הדין עמד בית המשפט על העדר הסמכות של המאבטחים לחפש חמץ בתיקיהם של הבאים לבית החולים. זאת משום שהמאבטחים שואבים את סמכותם מחוק הסמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, אשר עוסק במניעת פעילות חבלנית ואלימות. בהקשר זה נקבע:
- "הסמכויות הנתונות בידי מאבטחים של מקומות ציבוריים מוסדרות כאמור בחוק סמכויות שמירה על ביטחון הציבור, המצהיר בסעיף 1 כי שימוש בסמכויות לפי חוק זה יהיה "לשם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, וזאת במקום ובדרך שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיותו וזכויותיו". החוק ממשיך וקובע כי לשם שמירה על ביטחון הציבור רשאי מאבטח לערוך חיפוש על גופו של אדם (כמוגדר בסעיף 3(ד) לחוק זה), בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים בעת כניסה לבניין או למקום מגורד (סעיף 3(א)(1)). כמו כן מאבטח רשאי לערוך חיפוש על גופו של אדם או בכלי תחבורה אם היה לו חשד סביר שאדם נושא עמו שלא כדין נשק, או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק (או שנשק המוחזק שלא כדין נמצא בכלי תחבורה; סעיף 3(ב)). **מאבטח לפי חוק זה (וראו סעיף 7 לחוק הסמכויות) רשאי אפוא להפעיל את סמכויותיו אך ורק לתכלית של שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית ומפני אלימות, ובין היתר, כמפורט בחוק, הוא מורשה לערוך חיפוש בכליו של אדם, אם התעורר אצלו חשד סביר כי אותו אדם נושא עמו נשק שלא כדין (או עומד לעשות שימוש שלא כדין בנשק)... יישום דברים ברורים אלה מפי המחוקק על ענייננו מביא למסקנה כי מאבטחי בית החולים לא מוסמכים לבדוק קיומו של מזון בכליהם של באי בית החולים (או ברכביהם) כדי להגשים אי אלו הוראות מתחום הסדרת הכשרות של מטבח בית החולים..."**
58. בית המשפט הדגיש כי לא רק שהמאבטחים אינם רשאים לחפש בתיקיהם של הנכנסים – הם אף אינם רשאים להעיר להם או ליידיע אותם על האיסור על הכנסת חמץ: "...במפגש בין המאבטח לבין האזרח,

- ידו של המאבטח על העליונה... כאשר פונה לאזרח שומר חוק איש סמכות, ובמקרה דן – מאבטח, בהערה או יידוע בדבר כלל התנהגות, האזרח הרגיל נשמע להוראותיו של המאבטח בשל הכוח שהופקד בידי המאבטח כפי שהוא נתפס על ידו... בשל כך, ונוכח הפגיעה הכרוכה בחירויות הפרט כתוצאה מהפעלת סמכויותיהם של המאבטחים, הוגבל מלכתחילה תחום פעולתם בחוק סמכויות שמירה על ביטחון הציבור, לתכליות של הגנה מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות. **תפקידם של המאבטחים לא נועד למשימות אחרות מאלו שהוטלו עליהם בחוק, ואין מקום למתן הנחיות (בכל תצורה, לרבות יידוע) מצדם בנושאים החורגים מתחום סמכותם.** " (סעיף 74)
59. דברים אלה יפים אף הם לענייננו. כפי שמאבטחים אינם רשאים לחפש בכלי המבקרים בבית החולים כדי לחפש חמץ, כך המאבטחים אינם רשאים לחפש בכלי המגיעים לכותל כדי לחפש ספרי תורה. **מאבטחי הנתבעת 2 העומדים בשערי הכותל אינם מוסמכים אפוא לערוך חיפוש גופני ו/או לפשפש בתיקי הבאים בניסיון לאתר ספר תורה. סמכותם היא לבדוק האם לשמור על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות - הא ותו לא.**
60. מכאן שהמאבטחים הפרו את הוראות חוק הסמכויות על ידי מאבטחי הנתבעת 2 במקרה דנן. הפרה זו מהווה עוולה של הפרת חובה חקוקה. בענייננו, מתקיימים כל יסודותיה של העוולה:
א. החוק מטיל על מאבטחי הנתבעת 2 חובה לעשות שימוש בסמכויות שבחוק **אך ורק לשם שמירה על בטחון הציבור, וזאת בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיותו וזכויותיו.**
ב. סעיף 1 לחוק נועד להגן על כבודם של אנשים, פרטיותם וזכויותיהם, ובכלל זה על זכותם שהסמכויות הקבועות בחוק יופעלו בצורה שוויונית ומכבדת ללא קשר להשתייכותם הדתית, להשקפתם הדתית או למינם.
ג. מאבטחי הנתבעת 2 הפרו את החובה המוטלת עליהם עת עשו שימוש בסמכויות המוקנות להם בחוק הסמכויות, על מנת לערוך בדיקה מוגברת וחריגה הכוללת חיפוש גופני על נשים ובכללן התובעות שמטרתו אינה ביטחונית אלא ניסיון לאתר ספר תורה ומניעת הכנסתו לרחבת הכותל.
ד. הפרת הוראות החוק גרמה לתובעות נזק בדמות עגמת נפש, צער, עלבון, ביזוי והשפלה עמוקים.
ה. סעיף 1 לחוק הסמכויות הקובע, כהוראת על, כי הסמכויות המוענקות בו יופעלו אך ורק לשם מניעת איום ביטחוני תוך שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיותו וזכויותיו, נועד למנוע, בין היתר, את הנזק של עגמת נפש, צער, ביזוי, השפלה ועלבון בגין חיפוש גופני חריג ומפלה.
61. בעניינה של התובעת 1, חומרת החריגה מסמכות מצד מאבטחי הנתבעת **אף מתעצמת שבעתיים**, שכן לא רק שמאבטחי הנתבעת 2 פעלו בחוסר סמכות כשדרשו מהתובעת 1 לעבור חיפוש גופני שאין לו דבר וחצי דבר עם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, שכן התובעת 1 נבדקה מס' פעמים במגנומטר ותיקה נבדק במכונת שיקוף ובאופן ידני ולא נמצא דבר מחשיד, אלא שהם **אף מנעו ממנה כניסה לרחבת הכותל** לאחר שהתובעת 1 סירבה להיעתר לדרישתם הבלתי חוקית. מניעת כניסתה של התובעת 1 לרחבת הכותל מהווה אף היא, בנוסף לדרישה לעבור חיפוש גופני, חריגה מהוראות החוק. העובדה שמניעת כניסת התובעת 1 לרחבת הכותל גרמה לתובעת שלא להתפלל את תפילת ראש חודש ברחבת הכותל יחד עם נשות הכותל כמנהגן מזה עשרות בשנים, כחלק ממיומש זכותה לחופש דת, מהווה אף היא נסיבה שבגינה יש לראות בחומרה יתרה את הפרת החוק.

רשלנות

62. התובעות תטענה כי הנתבעים ומי מטעמם עוולו בעוולת רשלנות כנגדן, בכך שלא פעלו באופן סביר בנסיבות המקרה.

63. כידוע, "הסמכות הסטטוטורית ועל אחת כמה וכמה החובה הסטטוטורית, מהוות אינדיקציה משמעותית לעניין סטנדרט ההתנהלות של רשות סבירה וממילא יש בהן כדי להקרין על גיבוש חובת הזהירות מתוך הנחת מוצא כי בעל הסמכות יכול וצריך לצפות כי התרשלות מצדו בקיום חובותיו הסטטוטוריות תגרום נזק..." (ע"א 2906/01 עיריית חיפה נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ, פסקה 35).
64. במקרה דנן, הנתבעים כמי שאמונים על הפעלת וניהול רחבת הכותל המערבי חבים חובת זהירות לציבור באי הכותל לקיים בדיקות בכניסה לרחבת הכותל באופן שוויוני ומכבד ובהתבסס על מניעים ענייניים בלבד כקבוע בדין ולאפשר כניסה לרחבת הכותל על בסיס שוויוני ונטול הפליה בלתי חוקית. הנתבעים הפרו את חובת הזהירות המוטלת עליהם, כאשר היה עליהם לצפות כי התרשלות מצדם בקיום חובותיהם הסטטוטוריות כאמור תגרום לתובעות לנזק בדמות עגמת נפש וצער, ביזוי השפלה ופגיעה עמוקה וקשה בכבוד האדם שלהן.
65. נזכיר, כי כבר נפסק כי "חזקה על רשות מנהלית כי היא צופה ששימוש לקוי בסמכות המוקנית לה על פי דין יגרום לנזק מהסוג הנגרם בדרך כלל עקב שימוש לקוי כזה" (ע"א 10078/03 אורי שתיל נ' מקורות חברת מים בע"מ, פסקה 20).
66. בעקבות הפרת חובת הזהירות על ידי הנתבעים, נגרם לתובעות נזק חמור בדמות עגמת נפש וצער, פגיעה קשה בכבוד האדם, עלבון, ביזוי, והשפלה עמוקים.
67. הנתבעים אחראים באחריות שילוחית למעשי עובדי הנתבעת 2 שתחת פיקוחם ו/או השגחתם.
68. הנתבעים אחראים באחריות ישירה לנזק שנגרם לתובעות, בכך שהעסיקו ו/או שכרו ו/או הרשו להעסיק עובדים לא מתאימים ו/או לא נתנו הוראות מתאימות ו/או לא הפעילו את כל האמצעים הנדרשים ו/או את הפיקוח הנדרש על עובדיהם ו/או על צדדים שלישיים על מנת למנוע את היחס המפלה והבלתי חוקי שחוו התובעות כמתואר בכתב תביעה זה.

סיכום

69. התנהלות הנתבעים המתוארת לעיל פגעה בצורה בוטה בזכויות התובעות ומהווה הפרה של הוראות חוק איסור הפליה, הפרת חוק הסמכויות וחוק המקומות הקדושים ויש בה משום רשלנות. התנהלות פוגענית ומפלה זו של הנתבעים גרמה לתובעות לתחושות קשות של עלבון, ביזוי והשפלה, עוגמת נפש וצער, שהותירו את חותמם עליהן גם זמן רב לאחר הארוע. לצרכי אגרה, מעמידות התובעות את הפיצוי בגין נזקיהן הלא ממוניים בסך של 66,969 ₪ לכל אחת, וזאת ע"פ סעיף 5(ב) לחוק איסור הפליה.
70. יצוין כי בפברואר 2019 ניתן פסק דין בתביעה שהוגשה, בין היתר, כנגד הנתבעים, בגין אירוע שנסיבותיו דומות לנסיבות תביעה זו. התביעה האמורה הוגשה ע"י נשים שהגיעו לכותל המערבי מתוך רצון להתפלל בו בעזרת הנשים כמנהגן של נשות הכותל, אולם כניסתן לרחבת הכותל הותנתה בקיום בדיקות חריגות שכללו, בנוסף לבידוק הביטחוני הרגיל, חיפוש ידני מדוקדק בחפציהן וחיפוש גופני במסגרתו מיששו את גופן מעל ומתחת למעילים שלבשו (ת"א (שלום י-ם) 40925-04-17 עליזה ברגר-קופר נ' הרב שמואל רבינוביץ, הממונה על הכותל). בתביעה נטען כי בכך, הופלו הנשים על בסיס השתייכותן לקבוצה דתית, מינן והשקפותיהן, בניגוד להחלטות מפורשות שניתנו בבג"ץ מגנוס ובניגוד להוראות חוק איסור הפליה. התביעה הסתיימה בפשרה שכללה תשלום פיצוי לתובעות.
71. לפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התביעה ולהורות על מתן סעדים כמבוקש בסעיף 5 לעיל.

טבלת נספחים

<u>כותרת</u>	<u>סימון הנספח</u>
מכתב מיום 22.11.20 שנשלח לנתבע 1 ע"י התובעת 1	א
ידיעה שפורסמה ביום 30.10.19 באתר האינטרנט "כל העיר"	ב

נספח א'

שלום רב,

הנדון: התנהלות מפלה ובלתי חוקית של מאבטחים בכניסה לכותל המערבי

בשם נשות הכותל ובשם גבי' ענת הופמן, הריני לפנות אליך בנושא שבנדון כדלקמן:

1. ביום 17.11.2020 בשעה 6:40 לערך הגיעו נשות הכותל, כמנהגן מדי ראש חודש מזה למעלה משלושים שנים, לכותל המערבי על מנת לקיים את תפילת ראש חודש כסלו.
2. עם הגיען לשערי הכניסה לרחבת הכותל המערבי, נדרשו נשות הכותל על ידי מאבטחי הקרן למורשת הכותל (להלן: "הקרן") המוצבים במקום, לעבור בדיקה ביטחונית מדוקדקת וקפדנית. החורגת באופן ברור ומובהק מגדרי הבדיקה הביטחונית הרגילה שנדרשים באי הכותל לעבור טרם כניסתם לרחבת הכותל.
3. כך, בנוסף לבדיקה הרגילה המתמזה במעבר במגנומטר ובבדיקת כבודה במכונת שיקוף, תיקים נפתחו על ידי המאבטחים ותכולתם נבדקה באופן מדוקדק ביותר, ואף נערך חיפוש גופני על הנשים, במסגרתו נדרשו הנשים לעמוד כשידיהן מונפות לצדדים ומאבטחת ממששת את גופן (מעל הבגדים) לאורכו ולרוחבו.
4. הגבי' ענת הופמן, יו"ר הנהלת ארגון נשות הכותל, שהגיעה גם היא לכותל כדי להשתתף בתפילת ר"ח כסלו של נשות הכותל, נדרשה על ידי המאבטחים בכניסה לכותל לעבור **שלוש פעמים (!!!)** דרך שער המגנומטר, תיקה הועבר במכונת השיקוף, ואף תכולתו נבדקה באופן ידני על ידי מאבטחת. על אף שלא נמצא כל ממצא מחשיד בבדיקות שעברה, נדרשה הגבי' הופמן לעבור גם חיפוש גופני כתנאי לכניסתה לרחבת הכותל המערבי. הגבי' הופמן ציינה בפני המאבטחים כי על פי פסיקת בית המשפט העליון (בג"ץ 8124/15 מגנוס נ' הרב שמואל רבינוביץ שעניינו אי חוקיות נוהל האוסר על הכנסת ספרי תורה לכותל המערבי (להלן: "בג"ץ מגנוס")) נאסר עליהם לערוך חיפוש על נשות הכותל מעבר לבדיקה הביטחונית הרגילה הנערכת לכל באי הכותל - בדיקה הכוללת כאמור

מעבר במגנומטר ובדיקת כבודה במכונת שיקוף, ומשכך סירבה לעבור חיפוש גופני.¹ כל בקשותיה של הגב' הופמן כי יאפשרו לה להיכנס לרחבת הכותל על בסיס כלל הבדיקות הביטחוניות שעברה ושכאמור לא העלו כל ממצא מחשיד, עלו בתוהו והמאבטחים סירבו להתיר לה להיכנס. משכך, נאלצה הגב' הופמן לשוב על עקביה ולשוב לביתה מבלי לקחת חלק בתפילת ראש חודש כסלו של נשות הכותל תוך שזכותה לחופש דת נפגעה קשות ותוך תחושה קשה של ביזוי, השפלה, צער ועוגמת נפש.

5. ייאמר מיד, התנהלות המאבטחים המתוארת לעיל עולה כדי הפליה פסולה המנוגדת להוראות חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן: "חוק איסור הפליה"), היא מהווה הפרה של הוראות חוק סמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, תשס"ה-2005 (להלן: "חוק הסמכויות") ומשכך מהווה עוולה של הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנויקין (נוסח חדש) (להלן: "פקודת הנויקין"), והיא אף עולה כדי עוולת הרשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנויקין. והכל כפי שיפורט להלן.

רקע עובדתי

6. כזכור, בדנגיץ הופמן פסק בית המשפט העליון כי לנשות הכותל עומדת הזכות להתפלל ליד הכותל כדרך, אלא אם תוכשר רחבת התפילה בקשת רובינסון "כיאות וכדרש" (דנגיץ 4128/00 מנכ"ל משרד ראש הממשלה נ' הופמן, פ"ד נו(3) 289).

7. קשת רובינסון לא הוכשרה כראוי עד עצם היום הזה, ונשות הכותל המשיכו במהלך השנים לעמוד על זכותן להתפלל בראשי חודש ברחבת הכותל המערבי כמנהגן: בקול רם, עטופות בטלית ובתפילין וקוראות בספר תורה.

8. בשנת 2010 נקבע "נוהל הכנסת ספרי תורה לרחבת הכותל המערבי" (להלן: "הנוהל") לפיו למעט ספרי התורה המצויים ברחבה אין להכניס ספר תורה לרחבת הכותל אלא אם ניתן לכך אישור מאת רב הכותל המערבי שיינתן בכפוף לקיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.² יצוין כי לטעמן של נשות הכותל, נוהל זה הותקן בחוסר סמכות והוא

¹ יצוין, כי הגב' הופמן לא לבשה בעת האירוע מעיל או סוודר כבד אשר עשויים לעורר חשד כי מוצנע בהם דבר העלול להוות סכנה ביטחונית ומשכך מקימים יסוד סביר לדרישה לעבור בדיקה גופנית, אלא לבשה חולצה דקה.

² <https://www.thekotel.org/files/%d7%a0%d7%95%d7%94%d7%9c%20%d7%94%d7%9b%d7%a0%d7%>

עומד בניגוד לחוק השמירה על המקומות הקדושים, תשכ"ז-1967 ולחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

9. בשנת 2013 ניתן פסק דינו של השופט סובל בעמ"י 23834-04-13, שעסק בבקשת המדינה לשחרר בערובה מספר מתפללות מנשות הכותל לגביהן צוין כי "בזמן היותן ברחבת נשים בכותל, החשודות התעטפו בטלית וקראו מספר תורה בקול רם, כל זה בניגוד למנהג המקום על פי תקנות המקומות הקדושים, בכך גרמו במישרין להפרת הסדר הציבורי במקום ועברו על החוק". בגין מעשים אלה יוחסה למתפללות בין היתר העבירה של מעשה אסור בתחומי המקומות הקדושים לפי תקנות השמירה על מקומות קדושים ליהודים, תשמ"א-1981. בית המשפט המחוזי דחה טענות אלה וקבע שתי קביעות חשובות:

- א. **נשות הכותל שהתעטפו בטלית וקראו מספר תורה לא הפרו את פסיקת בית המשפט העליון בדג"ץ הופמן, שכן פסק הדין לא הכיל צו האוסר על נשות הכותל תפילה ברחבת הכותל כמנהגן.**
- ב. **לא נעשתה עבירה של מעשה אסור בתחומי המקומות הקדושים שכן לא נערך טקס דתי שלא על פי מנהג המקום הפוגע ברגשות המתפללים. זאת משום שהגישה הפרשנית שהתקבלה בבית המשפט העליון לביטוי "מנהג המקום" היא גישה פלוורליסטית-חילונית-לאומית.**

10. ודוק: פסק הדין האמור ניתן בשנת 2013, 3 שנים לאחר קביעתו של הנוהל. ברי אפוא כי קריאה מספר תורה על ידי נשות הכותל במסגרת תפילתן הינה חלק ממנהג המקום כיום בדיוק כפי שהייתה בשנת 2013 וכי אין כל עילה בדין למנוע הכנסת ספר תורה על ידן לרחבת הכותל.

11. ביום 11.1.17 קבע כבי השופט רובינשטיין במסגרת בג"ץ מגנוס מפורשות כי "באחריות הרב הממונה על הכותל למנוע חיפושים על הנשים העותרות ודומותיהן מעבר לבדיקה הבטחונית הרגילה לכל באי הכותל". בהחלטה נוספת בתיק זה מיום 7.3.17, שניתנה

[a1%d7%aa%20%d7%a1%d7%a4%d7%a8%d7%99%20%d7%aa%d7%95%d7%a8%d7%94%20%d7%9c%
d7%a8%d7%97%d7%91%d7%aa%20%d7%94%d7%9b%d7%95%d7%aa%d7%9c%20%d7%94%d7%9e%
d7%a2%d7%a8%d7%91%d7%99.pdf](#)

בבקשה להבהרת ההחלטה דלעיל צוין: "החלטתנו מדברת בעדה. יש להתנהג עם העותרות כמו עם כל הבאים לכותל, ללא גריעה או תוספת בכל הקשר".

12. דא עקא, כי חרף פסיקות בית המשפט בעניין, נשים המשתייכות לנשות הכותל נתונות מדי ראש חודש לבדיקה מדוקדקת ומוגברת מצד המאבטחים המוצבים בכניסה לרחבת הכותל המערבי, בדיקה החורגת באופן מובהק מגדרי הבדיקה הביטחונית הרגילה שעוברים יתר באי הכותל, וזאת בניסיון לאתר בתיקהן או על גופן ספר תורה ולמנוע מהן מלקרוא בו במסגרת תפילת ראש חודש.

הפרת הוראות חוק איסור הפליה

13. סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה קובע כי:

"מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאוס, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הורות או לבישת מדי כוחות הביטחון וההצלה או עידת סמליהם." [ההדגשות הוספו]

14. על פי הוראות סעיף 2 לחוק איסור הפליה "מקום ציבורי" מוגדר כדלהלן:
"כל מקום המיועד לשימוש הציבורי, לרבות אתר תיירות, בית מלון, אכסניה, בית הארחה, גן ציבורי, מסעדה, בית קפה, אולם המשמש למופעי בידור ותרבות, מוזיאון, ספרייה, דיסקוטק, אולם או מיתקן ספורט, בריכת שחייה, קניון, חנות, מוסד וכן מקום המציע שירותי תחבורה ציבורית;" [ההדגשות הוספו]

הכותל המערבי לרבות שערי הכניסה אל רחבת הכותל, מהווה אפוא מקום ציבורי כהגדרתו בחוק איסור הפליה.

15. במקרה דנן, הפלייתן של נשות הכותל על ידי מאבטחי הקרן במתן כניסה לכותל המערבי מתקיימת הן על רקע קבוצה דתית והשקפה והן על רקע מין:

א. **קבוצה דתית והשקפה** - נשות הכותל שהגיעו לכניסות לכותל המערבי בראש חודש כסלו, חויבו לעבור בדיקה מוגברת וחריגה ביחס לבדיקות הביטחוניות הרגילות הנערכות בכניסות לכותל המערבי בימים **שאינם ראשי חודשים** - קרי, ימים בהם נשות הכותל אינן מגיעות לקיים תפילת ראש חודש כמנהגן, ברחבת הכותל. משכך נשות הכותל הופלו על רקע השקפתן הדתית והשתייכותן לקבוצה דתית.

ב. **מין** - נשות הכותל שהגיעו לכותל המערבי בראש חודש כסלו, חויבו, כתנאי לכניסה לרחבת הכותל, לעבור בדיקה מוגברת וחריגה ביחס לגברים אשר כלל לא נדרשו במועד האירוע לעבור בדיקה מוגברת הכוללת חיפוש גופני כתנאי לכניסתם לרחבת כותל.

16. יצוין, כי סעיף 3(ג1) לחוק איסור הפליה קובע כי "**לעניין סעיף זה, רואים כהפליה גם קביעת תנאים שלא ממין העניין**". אין כל ספק כי הצבת דרישה לעבור בדיקה מוגברת ומפלה הכוללת חיפוש גופני והחורגת בבירור מהבדיקות הרגילות שעוברים כלל באי הכותל, כתנאי להיכנס לכותל, וזאת אך על רקע מין ואו קבוצה דתית והשקפה דתית - עולה כדי קביעת תנאי שלא ממין העניין העולה כדי הפליה בלתי חוקית.
17. בעניינו אף מתקיימות החזקות הקבועות בסעיפים 2(2), 3(3) ו-4(4) לחוק איסור הפליה.
18. חוק איסור הפליה קובע כי במקרה של הפליה אסורה זכאי המופלה לפיצוי של עד 50,000 ₪ (צמוד למודד) ללא הוכחת נזק. הפרת החוק אף מהווה עבירה פלילית.

הפרת חובה חקוקה - הפרת הוראות חוק הסמכויות

19. חוק הסמכויות הוא החוק הקובע את סמכויותיהם של שוטר, חייל מוסמך ומאבטח, לדרוש מאדם להזהות ולערוך חיפוש בגופו או בכליו.
20. סעיף 1 לחוק הסמכויות מגדיר באופן חד וברור את עיקרון העל החולש על שימוש בכלל הסמכויות הקבועות בחוק:
- "שימוש בסמכויות לפי חוק זה, יהא לשם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, וזאת במקום ובדרך שיבטיחו שמירה מרבית על כבוד האדם, פרטיותו וחכויותיו."**
21. סעיף 3 לחוק הסמכויות מסמך מאבטח לערוך חיפוש בלא צו, כדלהלן:

"(א) לשם שמירה על ביטחון הציבור רשאי שוטר, חייל מוסמך או מאבטח, לערוך חיפוש בלא צו של שופט כמפורט להלן:

....

(2) על גופו של אדם, בכלי תחבורה, במטען ובטובין אחרים – בעת כניסה לאחד מהמקומות המפורטים בפסקה זו או בעת הימצאותם בהם:

....

(ד) נקודת בדיקה;

(ב) היה לשוטר, לחייל מוסמך או למאבטח חשד סביר שאדם נושא עמו שלא כדיון נשק, או עומד לעשות שימוש שלא כדיון בנשק, או שנשק המוחזק שלא כדיון נמצא בכלי תחבורה, רשאי הוא לערוך חיפוש על גופו של האדם או בכלי התחבורה."

22. אין חולק על כך שעריכת בדיקה ביטחונית לבאי הכותל בנקודת הבדיקה שבכניסה לרחבת הכותל הינה פעולה שאינה חורגת מסמכויות מאבטחי הקרן המוצבים במקום, ובלבד שבדיקה ביטחונית כאמור נערכת במטרה לשמור על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות.

23. עם זאת, ברי כי הבדיקה הביטחונית המוגברת שנדרשו נשות הכותל לעבור בבוקר ראש חודש כסלו, כלל לא נועדה לשמור על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות אלא שהיא נועדה לשם איתור ספר תורה ומניעת הכנסתו לרחבת הכותל. זאת משום שהנשים הועברו במגנומטר ותכולת תיקיהם נבדקה מבלי שנמצא ממצא מחשיד ולמרות זאת הן נתבקשו לעבור חיפוש גופני.

24. העובדה שבדיקה ביטחונית החורגת הצורה ברורה מגדר הבדיקה הביטחונית הרגילה הנהוגה בכניסה לרחבת הכותל בוצעה בבוקר ראש חודש כסלו רק לנשים ולא לגברים, לצד העובדה שביננים בהם לא חל ראש חודש לא מתבצעת באופן גורף בדיקה ביטחונית החורגת מגדרי הבדיקה הביטחונית הרגילה לכלל באי הכותל – בכל אלה יש כדי להעיד בבירור כי מטרתה היחידה של הבידוק הביטחונית המוגברת שבוצעה לנשות הכותל בראש חודש כסלו, הייתה למנוע מנשות הכותל להכניס ספר תורה לרחבת הכותל

**ולקראת בו במסגרת תפילת ראש חודש כחלק ממימוש זכותן החוקית להתפלל בכותל
כמנהגן.**

25. משכך, אין כל ספק כי הבידוק הביטחוני המוגבר שביצעו מאבטחי הקרן על נשות הכותל במועד האירוע נשוא פנייה זו, מהווה חריגה מהסמכויות שהוקנו להם בחוק הסמכויות.

26. בחודש אפריל 2020 פורסם פסק דינו של בית המשפט העליון שעסק באיסור הכנסת חמץ לבתי החולים במהלך חג הפסח ובבדיקות הביטחוניות שעורכים מאבטחים בכניסה לבתי חולים בניסיון לאתר חמץ (בג"ץ 1550/18 עמותת הפורום החילוני נ' שר הבריאות). בפסק הדין עמד בית המשפט על העדר הסמכות של המאבטחים לחפש חמץ בתיקהם של הבאים לבית החולים. זאת משום שהמאבטחים שואבים את סמכותם מחוק הסמכויות לשם שמירה על בטחון הציבור, אשר עוסק במניעת פעילות חבלנית ואלומות. בית המשפט קבע בהקשר זה:

"מאבטחי בית החולים לא מוסמכים לבדוק קיומו של מזון בכליהם של באי בית החולים (או ברכביהם) כדי להגשים אי אלו הוראות מתחום הסדרת הכשרות של מטבח בית החולים. הם אף אינם מוסמכים להגביל את תנועתם החופשית של מבקרים בבית החולים מחמת החזקת מזון לשם תכלית זו וכך גם הם אינם מוסמכים לתפוס כל דבר מזון שהיה ברשות אדם שנכנס לבית החולים."

27. בית המשפט הדגיש כי לא רק שהמאבטחים אינם רשאים לחפש בתיקהם של הנכנסים – הם אף אינם רשאים להעיר להם או ליידע אותם על האיסור על הכנסת חמץ:

"עמדת המדינה בהתייחס לסמכויות המאבטחים (או "בודקים ביטחוניים") לפנות אל באי בית החולים בכל הערה, הנחיה או הסבת תשומת לב בנוגע להכנסת מזון לבית החולים במהלך חג הפסח – לא יכולה להתקבל. במפגש בין המאבטח לבין האזרח, ידו של המאבטח על העליונה. פערי הכוחות והמידע בין השניים הם ברורים, ואינהרנטיים למפגש (עניין בן חיים, בעמ' 342). כאשר פונה לאזרח שומר חוק איש סמכות, ובמקרה דן – מאבטח, בהערה או יידוע בדבר כלל התנהגות, האזרח הרגיל נשמע להוראותיו של המאבטח בשל

הכוח שהופקד בידי המאבטח כפי שהוא נתפס על ידו. ברוב המקרים, אין האדם מודע לזכויותיו במצב זה וגם במקרים אחרים – פערי הכוחות האמורים ירתיעו אותו מלאתגר את סמכות המאבטח. כך ככלל, וכך בוודאי בשערי בית החולים, כאשר פניהם של המבקרים לביקור יקיריהם המצויים במצוקה בריאותית. בשל כך, ונוכח הפגיעה הכרוכה בחירויות הפרט כתוצאה מהפעלת סמכויותיהם של המאבטחים, הוגבל מלכתחילה תחום פעולתם בחוק סמכויות שמירה על ביטחון הציבור, לתכלית של הגנה מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות. **תפקידם של המאבטחים לא נועד למשימות אחרות, מאלו שהוטלו עליהם בחוק, ואין מקום למתן הנחיות (בכל תצורה, לרבות יידוע) מצדם בנושאים החורגים מתחום סמכותם.** (סעיף 74)

28. דברים אלה יפים אף הם לענייננו. **המאבטחים העומדים בשערי הכותל אינם מוסמכים כלל לפשפש בתיקיהם של הבאים כדי לבדוק האם בתיק מצוי ספר תורה. סמכותם היא לבדוק האם קיים איום בטחוני – הא ותו לא.**

29. בעניינה של גבי הופמן, חומרת החריגה מסמכות מצד מאבטחי הקרן אף מתעצמת **שבעתיים**, שכן לא רק שמאבטחי הקרן פעלו בחוסר סמכות כשדרשו מגבי הופמן לעבור חיפוש גופני שאין לו דבר וחצי דבר עם שמירה על ביטחון הציבור מפני פעילות חבלנית עוינת ומפני אלימות, שכן גבי הופמן נבדקה מסי' פעמים במגנומטר ותיקה נבדק במכונת שיקוף ובאופן ידני ולא נמצא דבר מחשיד, אלא שהם אף **נעו מנמנה כניסה לרחבת הכותל** לאחר שגבי הופמן סירבה להיעתר לדרישתם הבלתי חוקית - מניעת כניסתה של הגבי הופמן לרחבת הכותל מהווה אפוא אף היא חריגה מסמכות. העובדה שמניעת כניסתה של הגבי הופמן לרחבת הכותל על ידי המאבטחים תוך חריגה מסמכות, גרמה לגבי הופמן שלא להתפלל את תפילת ראש חודש ברחבת הכותל יחד עם נשות הכותל כמנהגן מזה עשרות בשנים, כחלק ממנימוש זכותה לחופש דת, מהווה אף היא נסיבה שבגינה יש לראות בחומרה יתרה את הפרת הסמכות על ידי המאבטחים.

30. הפרת הוראות חוק הסמכויות מהווה עוולה של הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הניקיון.

רשלות

31. התנהלות מאבטחי הקרן אשר פעלו באופן שאינו סביר בנסיבות המקרה, אף מבססת את עולת הרשלות בהתאם לסעיף 35 לפקודת הניקיון.
32. במקרה דנן, הקרן על מאבטחיה, כמי שמעניקים שירות לכלל הציבור המגיע לרחבת הכותל המערבי, חבים בחובת זהירות לספק לציבור שירות שוויוני ושאינו מפלה בהתאם לדין.
33. הקרן ומאבטחיה הפרו את חובת הזהירות המוטלת עליהם, כאשר היה עליהם לצפות כי התרשלות מצדם בקיום חובותיהם הסטטוטוריות כאמור תגרום לנשים המשתייכות לנשות הכותל ובכללן לגבי הופמן לנוק בדמות פגיעה עמוקה וקשה בכבוד האדם, בחירות, באוטונומיה בחופש התנועה ובחופש הדת שלהן.
34. בעקבות הפרת חובת הזהירות על ידי הקרן ומאבטחיה, נגרם לנשות הכותל ולגבי הופמן נזק חמור בדמות פגיעה קשה בכבוד האדם, עלבון, ביוזי, והשפלה עמוקה.

סיכום

35. לאור כל האמור, נבקשכם לפעול כדלהלן:
 - א. לפצות את הגב' הופמן בסך של 50,000 ₪ בגין ההתנהלות הבלתי חוקית כמתואר לעיל;
 - ב. להבהיר למאבטחי הקרן באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי הינם נעדרים כל סמכות לבצע חיפוש בכלי הנכנסות לכותל המערבי ו/או על גופן כדי לאתר ספרי תורה.
36. נבקש לקבל את תשובתכם הדחופה. יודגש כי בהעדר מענה לדרישתנו, לא תיוותר בידינו ברירה זולת פנייה לערכאות.

בכבוד רב,

אורי נרוב, עו"ד

נספח ב'

הבוקר: עימותים בין מאבטחים לבין מתפללות בתפילת ראש חודש בכותל

צפו: הבוקר הגיעו נשות הכותל לתפילת ראש חודש חשוון - עימותים נרשמו בין מאבטחי הכותל המערבי לבין המתפללות; כניסתן הותרה רק כאשר הושארו בחוץ ספרי התורה שהן הביאו עמן

פורסם בתאריך: 08:25 30.10.19

מאת: שלומי הלר

הבוקר, א' בחשוון, 30.10.19, תפילת ראש חודש ברחבת הכותל המערבי – עימותים נרשמו בין מתפללות לבין מאבטחי רחבת הכותל המערבי. נשות הכותל ביקשו להכניס ספרי תורה לרחבת התפילה, אולם המאבטחים מנעו זאת והתעמתו עימן.

כניסתן של נשות הכותל התאפשרה רק לאחר שספרי התורה הושארו בחוץ. "הבוקר הגיעו כמאה נשות הכותל, ראשי התנועה הרפורמית והקונסרבטיבית ותומכים אל רחבת הכותל לתפילת ראש חודש חשוון, וביקשו להכניס ספרי תורה אל הרחבה, על מנת שנשים יוכלו לקרוא בתורה", כך נמסר הבוקר מנשות הכותל. "השומרים בכניסה, בחסות רב הכותל, מנעו באלימות את כניסתן של הנשים עם ספרי התורה. כניסתן הותרה רק כאשר הושארו הספרים בחוץ."

יוכי רפפורט, מנכ"לית נשות הכותל מוסרת כי "שוב מתבצעת אלימות כלפי נשות הכותל ואנו רואים כיצד הכותל נכבש בידי גורמים חרדיים קיצוניים, אשר אינם מאפשרים לחלקים עצומים בעם היהודי להרגיש בבית במקום הקדוש ליהודים. כספי המיסים של כולנו משמשים על מנת לנקוט בשיטות של ביריונות והפחדה כלפי נשות הכותל, במקום לתפוס פושעים ולהשקיע במערכת הבריאות הקורסת. אנחנו לא נירתע ולא ניכנע. נמשיך להגיע לכותל חודש בחודשו, כפי שאנחנו עושות כבר 31 שנים."

רפפורט הוסיפה ואמרה: "אנו קוראות לפוליטיקאים ולנבחרי הציבור לעמוד לצידנו ולהכריז כי לא יאפשרו פגיעה בנשות הכותל יקדמו את מתווה הכותל למען כלל העם היהודי, בישראל ובתפוצות."

מנכ"ל התנועה המסורתית ד"ר יזהר הס מדגיש ואומר כי "מה שקורה כעת בכותל זו שערוריה שלא עולה בקנה אחד עם החוק ועם ההגיון. אין לאיש סמכות למנוע מנשות הכותל את זכות התפילה עם ספר תורה. מילא עריצותו של רב הכותל, אבל מדוע המשטרה סרה למרותו?".

מהקרן למורשת הכותל המערבי נמסר בתגובה: "קבוצה של כ- 30 נשים וגברים מנסים להכניס ארבעה ספרי תורה בצורה אלימה ופרובוקטיבית לרחבת הכותל המערבי למרות שזה בניגוד לנוהל שנקבע ובדרך המבזה ספרי תורה. סדרני הכותל דרשו מקבוצה זו להחזיר את ספרי התורה לעזרת ישראל ולהיכנס בצורה מכובדת שלא תיצור פרובוקציה ברגשות המתפללים ובקדושת המקום. הקרן למורשת הכותל המערבי מביעה צער וכאב על כך שקבוצה זו חזרת על מעשיה בביזוי ספר תורה ומציינת כי בואם של למעלה מ-2 מיליון מבקרים בחודש תשרי היא עדות לאהבת ישראל לכותל המערבי המסורתי, המאחד והמלכד."